

Dju toch. ■ Het ziet er naar uit dat deze sublieme telex alweer op zijn laatste benen loopt, want morgen-zaterdag is het aantal activiteiten alreeds fel verminderd. ■ Dju toch. ■ We zullen er het beste van maken, oké? ■ Daar gaan we. ■ En waarom niet beginnen met een complete verrassing: in deze telex staan de Stadsnomaden en ander Jong Theater Werk centraal. ■ Jahaa. ■ En wat mag u vanavond om 21.30 uur nog aan **Stadsnomaden** verwachten? ■ Meer van hetzelfde, tiens. ■ Zoals daar zijn: **Litanie** door Dito'Dito, het Brussels gezelschap dat nog steeds geen inleiding behoeft maar er hier toch één krijgt. Want al meer dan vijftien jaar maken de mannen en vrouwen van Dito'Dito onze hoofdstad onveilig. Of het nu muziek is, theater voor kinderen en theater voor volwassenen of film, ze draaien er hun hand niet voor om. **Litanie** is hun bijdrage aan Theater aan Zee, een performance over het leven zoals het is in een doordenachtse weekwinkel (of was het omgekeerd?). Het stuk gebruikt flarden tekst van Gombrovitsj en Ben Okri, maar is vooral van de hand van Raven Ruëll en Guy Dermul. Samen met Yves de Pauw en Ruud Gielens staan zij ook zelf op het podium. ■ Het **Solo-project** van Karolien de Bleser (Rits) en Lisa Buytaert (Conservatorium Gent) trakteert u een allerlaatste keer op teksten van Georges Perec en Peter Handke, zijnde Loonsverhoging en Hooggeëerd Publiek. Teksten op niveau, dat kan niet anders. ■ Het moet ook niet altijd over de liefde gaan. ■ Soms weten wij zelfs helemaal niet waarover het gaat, getuige deze alweer ultrakorte inleiding op **De man die verder keek dan zijn neus lang is**, een project van Elien Van Den Hoek. We schrijven alles wat we weten: dat het over een man gaat, over zijn formules, over zijn theorieën en over zijn bovenkamer. ■ Zijn mansarde, dus. ■ Sorry Elien, nog geen tijd gehad om te komen kijken. Vanavond lukt dat hopelijk wel. ■ 't Zal moeten want het is, zoals gezegd, de allerlaatste keer. Reserveren kan trouwens niet meer, want deze laatste Stadsnomaden zijn hopeloos uitverkocht. ■ Kan er misschien al gereserveerd worden voor volgend jaar, vraagt iemand zich hier luidop af. ■ Dat zullen ze aan de balie van de Dienst Toerisme een tikkeltje vroeg vinden, zeker? ■ Het was maar om te lachen, trouwens. ■ En onze cocktailbar is nu volledig leeg. Don, bist du hier? ■ Over naar het **Jong Theater Werk** dan maar. ■ Ook hier melden we iets meer van hetzelfde. Zo is er deze namiddag om 16.30 uur in Post-T nog één keer **Kleine Bezetting**. Deze dialoog, geschreven door Jolente De Keersmaecker en Willy Thomas (een van de spelers van Dito'Dito) wordt opgevoerd door Saar Vandenberghe (Lemmensinstituut) en Bert Vannieuwenhuysse (ooit Conservatorium Brussel). Centraal thema is de liefde, relaties, en hoe daar mee om te gaan. Onderwijl krijgt u gratis lessen in burgerlijke-tuinaanleg en onverantwoord grasmaaien. ■ Vanavond om 19.30 uur en morgen om 14.30 uur in de Post-T is er ook **Ajah** door Vincent Rietveld en Mara Van Vlijmen van de toneelschool uit Maastricht, een voorstelling waarvan u elders op deze bladzijde een bespreking vindt. ■ Over naar het volgende dus. ■ **Hou Je Vast** is, net als gisteren, het nieuwe stuk van Jetse Batelaan. Vorig jaar won hij de Stad Oostende / STUK-prijs en dit jaar brengt hij iets over vasthouders die niet winnen en losers die verliezen. ■ Omdat verliezen belangrijker is dan deelnemen, zoals iedereen weet. ■ Voorstelling vanavond om 19.30 uur en morgen om 16.30 uur in Post-T. ■ O ja, Jetse Batelaan komt van de regiopleiding AHK in Amsterdam, voorwaar geen slechte referentie. ■ Van diezelfde school komen de naar verluidt vier mooie meiden, zij het wel van de mimeafdeling, van **Tenminste Houdbaar Tot**. Deze productie vertelt over de emotie die het minst welkom is: angst. Elise Griede, Reineke Jonker, Manon Ossevoort en Sarah Ringoet spelen hoe ze worstelen met dingen, gruwelen en zoeken... ■ Tiens, het lijkt hier wel de column van Fauve L. ■ Bedoeling van de personages is de angst voor te zijn, maar de weg die ze daarbij afleggen wordt steeds grimmiger. Als commentaren vinden we 'sinistere nachtmerrie' en 'mooi, grappig en energiek, bij tijd en wijlen ook erg ontroerend' nog steeds erg mooi. U kiest maar en mailt het ons dan, oké? ■ Voorstelling vanavond om 19.30 uur in Post-T. ■ Misschien tot morgen, anders tot volgend jaar. ■ Snik. ■

HET LEVEN ZOALS HET IS: GOD EN GELD

Het gebeurt automatisch en bij u evenzeer als bij ons: in een volstrekt willekeurige zin krijgt het woordje decadentie altijd iets meer nadruk dan de andere. Hoewel voor de meeste stervelingen onbereikbaar (en misschien net daarom) fascineert onmetelijke rijkdom of een exuberante levensstijl quasi iedereen, wereldwijd. Men streeft ernaar of bestrijdt het, maar haast niemand blijft er onverschillig onder.

Zo ook Vincent Rietveld (De Warme Winkel) en Mara Van Vlijmen (Maastricht). Het vroegste uitgangspunt van hun **Ais Je Alles Hebt**, kortweg **Ajah**, was de excentrieke levensstijl van de - ondertussen overleden - Nederlandse multimiljonair Abraham van Leeuwen. Tijdens de creatie van het stuk trokken de acteurs dat onderwerp open naar een algemeen onderzoek naar de beleving van het Stinkend Rijk zijn. Wat voor mensen zijn ze, die rijkelui, en wat doet iemand die al zijn dromen (financieel) kan verwezenlijken? 'We hebben al onze vooroordelen over rijk zijn benoemd en van tafel geveegd, om tot een zo open mogelijke voorstelling te komen', vertellen Rietveld en Van Vlijmen. 'We besloten om bij dit project de nadruk te leggen op het onderzoek.'

De daaruit voortvloeiende compilatievoorstelling brengt een stoet aan personages op het podium. Stuk voor stuk geslaagde mensen, zakenlui die 'het gemaakt hebben', oude rijken of dubieuze nouveau riches. Allemaal komen ze hun succesverhaal uitleggen volgens de geijkte sjablonen: talent, kunde, vindingrijkheid en vooral veel en hard werken, blablabla. U kent die verhaaltjes. Langzaamaan, door de opeenvolging van de getuigenissen, beginnen de herhalingen en haperingen ervan op te vallen. Langzaamaan schemert door dat achter de façade niet alles zo koosjer is als men graag wil doen geloven. De dingen die niet verteld worden, de vergoelijkingen en de ontwijkingen ('Dat interesseert ons niet, meneer') schetsen een keerzijde van de medaille. En aan die keerzijde, zo blijkt, zijn we allemaal mensen, met dezelfde mensenwensen en dezelfde mensenstreken... Alleen: in bepaalde milieus zijn de codes, de verwachtingspatronen en het conformisme aan de *peer-group* net iets theateraler dan elders.

Dat is natuurlijk leuk om te zien, maar als centraal gegeven misschien wat mager. Doordat de verschillende stukjes kort worden gehouden, door de raamvertelling en door het feit dat alle personages afwisselend door dezelfde twee acteurs worden gespeeld, kijkt de toeschouwer expliciet naar een project, een onderzoek. Wie naar begeistertend of meeslepend theaterwerk verlangt, blijft wellicht op zijn honger zitten (uitgenomen tijdens de bevremdende openingsscène). Wie getuige wil zijn van een boeiend *work in progress*, beleeft ongetwijfeld een amusante drie kwartier. Zelf hopen we dat we binnenkort naar de conclusies kunnen gaan kijken.

Ze zag het die ochtend al, toen Jezus opstond: hij had er echt geen goesting in. Dat publieke leven, de fans, de hysterische toestanden, de stalkers... Zijn gezalfd hoofd stond er niet naar. Zo ongeveer begint de familievoorstelling **Gezegend Zij**, waarin Elizabeth, de nicht van Moeke Maria en moeder van Johannes de Doper, haar memoires verteld 'ten behoeve van de historici'. Ondertussen 2043 jaar oud geeft ze een verrassend nuchtere en alledaagse blik achter de schermen van het Nieuwe Testament. Daarin is Jezus de *boy next door*, Elizabeth (met een Gents accent) zijn lievelingstante annex toermanager, en is Moeke Maria zoals alle moekes doorlopend bezorgd over haar zoon. Die gaat naar de hoeren (Maria Magdalena), komt terecht op een fuif (waar hij water in wijn verandert) en krijgt nukken bij zijn succesvolle optredens. Gelukkig is altijd zijn tante in de buurt, zijn steun en toeverlaat.

Die tante is natuurlijk de goddelijke Pascale Platel, die onlangs de 1000 Watt-prijs voor beste jeugdtheater in Nederland en België mocht ontvangen. Hier huppelt ze vrolijk door het bekendste bijbelverhaal, met capriolen en wendingen die weinig stand-up comedians haar nadoen. Maar ook hier (God, laats ons a.u.b. niet eentonig klinken) is de onderwerpkeuze de achillespees van de voorstelling. Er van jongsafaan ingestampt zijn de details en plotwendingen van het Christusverhaal overbekend. Zodat deze voorstelling het louter moest hebben van de verfrissende verwoording, doorspekt met wat anachronismes. Je moet al een verdornd goeie vertelster zijn om met die ene dimensie 50 minuten lang te amuseren.

Helemaal duidelijk werd dat tijdens de laatste tien minuten, toen Jezus uiteindelijk aan zijn kruis hing en het verhaal een even onbekende als originele wending kon nemen. Wat resulteerde in een schitterende finale, waarbij het speelplezier nog een versnelling hoger schakelde. Achteraf bleef één gedachte domineren: was Pascale destijds onze lerares godsdienst geweest, we hadden - godverdomme nog aan toe - goede punten gehaald. We wachten nu op haar lezing van het Oude Testament...

Ajah: morgen om 14.30 uur in Post-T
Gezegend Zij: vandaag om 22 uur in de Vismijn

'SAMBA IS KOFFIE, BOSSA DÉCAFÉ'

Enkele dagen geleden kwam ze voor het eerst, als een frisse lentebries, de TaZette-redactie binnengewaaid: **Rebeca Vallejo**. Of ze onze Mac-computer eens mocht gebruiken om wat informatie op te halen. Maar natuurlijk, zo klonk het in koor, want artiesten komen bij ons op de eerste plaats en zeker als ze het met zo'n heerlijk exotisch accent vragen. Bovendien leidde haar komst tot een gesprek: over haar gewenste aanwezigheid hier, als vertolkster van de meest onweerstaanbare muziek: samba, bossa, bolero en andere sexy ritmes.

Je komt uit Madrid en je woont in New York. Hoe ben je in Oostende verzeild geraakt?

Dat zit zo: Don Verboven heeft een vriend in New York en da's mijn *roommate*. Toen hij enkele maanden geleden bij ons op bezoek kwam en een demo van mijn muziek hoorde, was hij blijkaar meteen verkocht. He fell in love with it. Hij zei: ik organiseer mee een theaterfestival in België en ik zou je graag willen uitnodigen. Ik dacht: yeah right (*lacht*). Maar hij bleef me schrijven en gaandeweg merkte ik dat de uitnodiging toch geen grapje was.

Wegens drukke redactiewerken konden we er niet bij zijn voor haar eerste TaZ-concert in Fort Napoleon. Wat moeten we ons bij haar gemengde repertoire voorstellen?

O, maar het is goed dat je er niet bij was in het Fort. De omstandigheden zaten toen echt tegen: de klank waaide weg, er was geen podium... Anyway, ik kijk uit naar een revanche vanavond op Café Koer. Wat je mag verwachten? Wel, ik hou eerst en vooral van jazz. Jazz is based in my heart. Maar ik zing muziek met een sterke Latin touch, en soms wordt dat nog eens vermengd met funk. Zeker live. Het hangt altijd een beetje af van de groepen waarmee

ik speel, want ik ben gewoon om met gelegenhedsgroepen op te treden in het buitenland. Dat maakt dat het resultaat elke keer anders klinkt. Ook al zijn het dezelfde nummers. I'm always ready to go, you see? Ik heb een repertoire dat uitsluitend uit covers bestaat, maar het zijn wel mijn arrangementen. En ik hou meer van samba's dan van bossa's. Waarom? Omdat de samba veel passievoller is. Als samba een koffie is, dan is bossa een décafé (*lacht*). De bossa is dan ook uitgevonden om Braziliaanse muziek te introduceren in de Verenigde Staten, vandaar dat het braver is: omdat het die markt nog moest veroveren.

Van welke zangeressen houdt ze zelf het meest?

Goh, van Ella Fitzgerald natuurlijk. En van Sarah Vaughan. Van Diane Reeves. Maar ook van Elise Regina voor het Braziliaanse genre, en van Gal Costa. Die zijn fantastisch.

Toch vreemd dat zij, als Spaanse, in New York de Braziliaanse stijl gaat huldigen.

Wel, it just got me. Voor ik twee jaar geleden naar New York verhuisde, had ik alleen maar jazz gezongen. Maar omdat er wel twintig miljoen jazz-zangeressen rondlopen in New York, en ik verliefd werd op de Braziliaanse ritmes, heb ik mijn repertoire een beetje aangepast. Sindsdien heb ik veel meer optredens: in clubs, maar ook in restaurants - er is daar een uitgebreid circuit van restaurants met muziekoptredens. Het gaat dus beter dan twee jaar geleden: het is al iets minder survival dan toen (*lacht*). En, kom je luisteren vanavond?

Absoluut. We brengen zelfs een kistje Havana's mee. Succes!

Rebeca Vallejo in concert op Café Koer, vanavond om 22.30 uur. Gratis.

Date: Fri, August 2, 2002 6:54 am

Zeg TaZette en lieve lezers,

't is eigenlijk wel prachtig hoor. Neem nu die Café Koer. Hoe ze van een onnozele speelplaats van een onnozele school een exotische feesttent maken. Waar swingende boeren met een Traktor heel het mensenveld omploegen. Trouwens dat geldt ook voor andere locaties. Doorleefde gebouwen die omgetoverd worden tot hallucinante decors van menselijk leed en vreugde. Zoals het station, de drukkerij en het postgebouw. Toneel en muziek in oude, wijze gebouwen van Oostende. Je merkt het aan alles: TaZ is een feest van Oostende en in Oostende. Je merkt het aan de organisatie - proficiat. Je merkt het aan de gezelligheid onder het publiek - het is ons feest. En je merkt het aan artiesten die verwijzen naar het Oostende, die zich komen amuseren in Oostende. Wist je trouwens dat de tram in Oostende op een unieke manier toetert, en elders slechts limgelt? Een langharige stand-up comedian maakt er ons attent op. Ja, de onze toetert. Oostende toetert. TaZ is het toeterend Oostende. Rudy Vandamme, van Oostende natuurlijk

Bericht aan de lezer: Uitzonderlijk is er vandaag geen **Bulgaars In Vijf Lessen**. We kunnen het bierviltje namelijk zelf nog niet ontcijferen. (Grskalapr??) Maar tegen morgen lukt dat, beloofd! En misschien verschijnt dat interview met Floor Huygen dan ook wel. U ziet, we blijven optimistisch! (Daarvoor worden we dan ook betaald! In maaltijdbonnen nog wel!)

La **FAYETTE**:

"Vergeet er hier niemand in mijn bouillabaisse te roeren?"

AGENDA

VRIJDAG 02.08

reserveren : 059-70 11 99

	VISMJN	IMKE C	LOKETTEN- ZAAL POST-T	FEEST- EN KULTUUR- PALEIS	DE ILLUSIE	VARIETE- THEATER	SPIEGELTENT	SCHEEPS- WERF	DIVERSE LOCATIES
15.30 u.				Vertrek Stadsnomaden (binnenplein)					
16.00 u.							Familietheater 'Arm' - Mireille & Mathieu		
16.30 u.			JTW 'Kleine Bezetting' - Lemmensinstituut Leuven						
17.00 u.		TaZ en de letteren: 'Al de woorden'			Doorgroei- ers: 'Everything you say' - Toneelacademie Maastricht				
18.00 u.			Doorgroei- ers: 'Vive l'Afrique' - Action Malaise						Centrale gast: 'Nageslacht' - ZTHollandia (Loods NMBS)
19.00 u.						Comedy: 'Bonjour Micro'	Comedy: 'Freddy De Vadder' - Bart Vanneste		Doorgroei- ers: 'Sneeuwwit' - Els Trio (Showbizschool)
19.30 u.			JTW 'Ajah' - Toneelacad. Maastricht JTW 'Hou je vast!' - Regie-opleiding AHK Amsterdam						
20.30 u.				Master- programma: Vera Cooman & Tom Theuns					
21.00 u.		TaZ en de letteren: 'Weerwoord'			Doorgroei- ers: 'Locos' - Tristero			Rimlight: 'Obsession project Act 2: l'Odyssea d'Orfeo'	Int. Coprod.: 'Ostend Appearance' (Station) Masterprogr.: 'Ernst Low' (Fort Napoleon)
21.30 u.				Vertrek Stadsnomaden (binnenplein)		Comedy: 'Cockamamy' - Jummoo	Comedy: '100% geconcentreerd' - Etienne met het open verhemelte		
22.00 u.	'Gezegend zij' - Pascale Platel		JTW 'Tenminste houdbaar tot...' - Mime-opleiding AHK A'dam						
22.30 u.									Concert 'Rebeca Vallejo' (Café Koer)

WIJZIGINGEN

vrijdag 02.08: in het kader van het Master-programma (F.&K.-Paleis om 20.30u.) wordt 'Alfredo Marcucci' vervangen door 'Vera Cooman en Tom Theuns' ■ **vrijdag 02.08:** 17u.: in het kader van Doorgroei-ers wordt 'Sidekicks' vervangen door 'Everything you say' - Toneelacademie Maastricht

EXTRA VOORSTELLING:

zaterdag 03.08: in het kader van Doorgroei-ers is er een extra voorstelling van 'Locos' - Tristero om 15.15u. in de Illusie

UITVERKOCHT

vrijdag 02.08: 15.30u. en 21.30u.: Stadsnomaden, 19u.: Comedy 'Bonjour Micro', 21u.: Doorgroei-ers 'Locos' - Tristero, 21.30u.: Comedy 'Cockamamy' - Jummoo, 22u.: 'Gezegend Zij' - Pascal Platel ■ **zaterdag 03.08:** 15.15u.: 'Locos' - Tristero, 16.30u.: JTW 'Hou je vast' - Regie-opleiding AHK Amsterdam

LUST NAAR WAARHEID

Onze columnist reageert op de lezersbrieven...

Waarschijnlijk tegen alle verwachtingen van interpreterende lezers, verheug ik me niet zo over de lezersbrief van JJ. Ik wil niet verbonden worden met iemand die zomaar alles de grond in boort. Althans dat is hoe hij (zij?) tot nu toe bij mij overkomt. Maar misschien valt dat wel niet af te leiden uit enkele pamfletzinnen. U merkt het, ik ben voorzichtiger geworden met mijn oordeel. Alhoewel, 'oordeel': dit festival lokt weinig eenduidige oordelen uit. Na de meeste voorstellingen heb ik het gevoel dat ik er op z'n minst tien verschillende meningen over kan vormen. Misschien is het daarom dat ik, met dezelfde lust naar nieuwe waarheden, even graag het publiek observeer als ik naar het stuk kijk. En als een stuk van de centrale gast niet helemaal aanslaat bij het publiek, dan vind ik dat alleen maar interessant. Het zou jammer zijn mocht de centrale gast enkel toppers maken die bij iedereen aanslaan. Want dan lijkt dé formule gevonden en verlies je de meest uiteenlopende reacties. De centrale gast staat voor mij tussen de jonge theatermakers en het publiek. Beide groepen kunnen er voor zichzelf iets in terugvinden, maar zoeken zonder vinden moet ook mogelijk zijn. Het Jong Theater Werk zelf vind ik dit jaar bijzonder goed gewikt en gewogen, maar niet gewaagd. De voorstellingen zijn sprekend, sommige zelfs van een behoorlijk hoog niveau, maar ik heb het gevoel dat ik die hoogtes minder goed kan voelen bij gebrek aan dieptes. Voor mij kan krioelen of zoeken op een bodem ongelofelijk mooi en treffend zijn. Ik denk dat de performers dit jaar een geheime afspraak gemaakt hebben om die zoektocht eens aan het publiek over te laten. Hiermee zijn ze er in geslaagd om mijn interesse groter te maken dan mijn bewondering.

Elke voorstelling opnieuw probeer ik die woorden of gebaren te vinden die mij raken. Soms stel ik vast dat mijn aandacht wegglijdt. Maar ik blijf zoeken, en misschien leidt dit zoeken wel tot het formuleren van een eigen antwoord. Maar is dat voldoende, vraag ik me af. Wat als iedereen bij zijn eigen antwoorden, bij zijn eigen mening zweert? Heeft het festival, naast de kracht om reacties uit te lokken, ook de kracht om zoeken als essentie te installeren?

Ik start mijn tocht bij JJ, en wie weet laat ik me daarna ook nog verleiden tot een interviewtje met trompetman, de boze buur van Café Koer (die het concert van Wim De Wulf en De Bezetting eergisteravond danig verstoorde, nvd). Misschien hou ik u op de hoogte.

Fauve L.

ZATERDAG 03.08

	FORT NAPOLEON	IMKE C	LOKETTEN- ZAAL POST-T	FEEST- EN KULTUUR- PALEIS	SHOWBIZZ- SCHOOL	WAPENPLEIN	LEOPOLDPARK	ILLUSIE	DIVERSE LOCATIES
11.00 u.							Familietheater 'The best of Completely Mad' - Completely Mad		11.00 u. tot 02.00 u. (Café Koer)
13.00 u.							Straattheater 'Hybride Verte' - Teater Exces		
14.00 u.									Straattheater PAF-Farewell (op de dijk naast casino)
14.30 u.			JTW 'Ajah' - Toneelacademie Maastricht						
15.00 u.									Farewellshow PAF, aansluitend prijsuitreiking (op de dijk naast casino)
15.15 u.								Doorgroei- ers 'Locos' - Tristero	
16.00 u.									Familietheater 'The best of Completely Mad' - Completely Mad

= uitverkochte voorstelling

Als alles goed gaat, vindt u de TaZette dagelijks vanaf 16 uur op deze locaties: Dienst Toerisme, Post-T, Café Koer, De Illusie, Showbizschool, Feest- & Kulturpaleis, Imke-C, Fort Napoleon, Café Lafayette.

COLOFON REDACTIE: Fauve Lybaert, Kris Motmans, Steven Heene ■ EINDREDACTIE: Steven Heene ■ AGENDA: Wendy Vercauteren ■ LAY-OUT: Trien Pauwels ■ CARTOONS: Presley ■ TaZette wordt gedrukt op Turbocopy, 80gr., geleverd door GREPAPIER, 9880 Aalter

